

Publicerad 2009-05-15 17:45 av frig

Det här är min frustration. Och det handlar inte om att jag är arg på män, eller på kvinnor. Jag är arg på strukturerna och jag är arg på att jag har växt upp med en känsla av att vara en andra handens människa. Jag är en person inte ett kön.

Jag är ingen människa, jag är ett negativt värde

Jag är ingen människa
jag är ett negativt värde
en andra sortens varelse
en utan färggranna fjädrar

jag är ingen människa,
jag är ett revbens resultat
en hovdam för viktiga personer
en parantes i stora beslut
en paradox i historien

jag är ingen människa
jag är kött och blod
jag är en kropp med många hål,
hål som ska ta in
men aldrig spotta ut
(inga skrik, inga tårar, ingen avföring, inget besvär)
jag är ett objekt och utan en kuk inuti
är jag ihålig
utan männens lusta
är jag ofullständig

jag är ingen människa
jag är det andra könet
jag är den utan kuk
jag är den som har ett könsorgan utan namn
jag är ingen människa
jag är en kvinna
jag är mänsklig
men inte på samma premisser som dom

jag är en kvinna
men jag är inte kvinnlig när jag är naken
kvinnan i mig finns inte i min livmoder
den finns inte i mina bröst
hon gömmer sig inte i min fitta

det är först när jag med utomstående attribut
spökar ut mig
tyglar till mig
sitter rak i ryggen
som jag blir första klassens kvinna
men ändå
så blir jag aldrig något annat än en andra klassens varelse
det andra könet
könet utan namn.
jag är ingen människa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frig med Poeter.se id #1853 innehar upphovsrätten